

# Mikas Monolog

Henrik Wergeland

Eivind Groven

S  
A

Hil, Hil! Hil, Hil! komm-er! komm-er! komm-er! komm-er! Op til Zi-on

T  
B

6

gaaer, den Læ-re stol, hvor mild den Vi-se staaer og tolk-er Sand-hed...

11

Hør, han Slav-en lær-er, hvor-led-es fri i Læn-ker han kan væ-re; og

16

Kong-en, at han Gud i Slav-en ærer; om-tryll-er Had til Øm-hed;

21

skjæn-ker Kumm-er et Smil, der vugg-er sag - te den i Slumm-er.

25

O Brød-re, O Brød-re, Brød-re! Brød-re! Brød-re! Brød-re!

29

Drot og Træl vi vill-e, samm-en - slyng - ed - e om hver-and - re op

32

til den Frel - se-lær-ers Sæ - de vand-re, og sætt-e os, og lytt - e med vor

35

Sjel, og glemm - e Ju - pi - ter og Zeus og Bel, og

38

smel - te om til Plov - e vo - re Sværd og Spyd til Sigd - er -

41

and - et ikk - e værd - Ei Folk mod Folk som i den svund - ne Old, ei

44

Broer mod Broer skal løft - e - Av - inds - skjold; men Hver, som Dyds og

47

Sand-heds Dyrk - er, Hver som hiin den sto-re Mest-ers Lær - ling er, skal,

51

fri blandt sin-e Brød-re, fryd-fuld boe i sin - e Eg - es ell-er Pal-mers Ro.